

[Korsgaard.]

Forhandling kan bringes til at forstaa, at der er virkelig Sikkerhed derfor, og at det ogsaa sker paa et rimeligt Grundlag, meget vel kunde bestemme det konservative Partis Stilling til det foreliggende Lovforslag. Men altsaa, en socialdemokratisk — ikke alene en demokratisk, men en socialdemokratisk — Minister mener overfor Tinget at have Raad til, selv i en Tid, hvor Parlamentarismen saa sandelig ikke staa paa stærke Fødder, at afvise Kravet om at faa at vide, hvad en Lov vil koste — og det er dog den simpleste Ting af Verden at stille dette Krav. Efter at den højtærede Socialminister selv her har sagt, at den nye Ordning vil blive meget bedre, hvad Mening er der saa i, at Ministeren siger, at han kun vil holde sig til det her foreliggende Lovforslag og ikke sammenblende det med andre Spørgsmaal? Det er jo Ministeren selv, der gennem sine Udtalelser har givet Anledning til Spørgsmaal. Jeg tilstaa, at jeg ikke troede, at Demokratiet herhjemme var kommet saa langt ned, at man nægtede at svare og sagde: Det kommer ingen ved!

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt har Ordet for en kort Bemærkning.

Carlsen-Skiødt: Det Svar, den højtærede Minister gav mig paa mit Spørgsmaal, forundrede mig i højeste Grad. Sagen er jo, at det foreliggende Lovforslag ligefrem begrundes med, at Socialreformen sandsynligvis kan gennemføres. Derfor er det da saa naturligt, at vi fra vor Side spørger: Er der Grund til at vente, at den vil blive gennemført, og hvorledes er Hovedpunkterne, for hvis vi kendte dem, kunde det jo være, at vi vilde tiltræde Lovforslaget. Det har dog altid være saaledes her i Rigsdagen, at vi stakkels uvidende menige Medlemmer — saaledes forstod jeg, at Socialministeren saa paa os, og jeg er ikke uenig med ham heri — har haft Lov til at spørge. Er det nu blevet saaledes, at vi ikke har Lov til at spørge de kloge, oplyste og velbegavede? Skal vi gaa i Blinde og blot følge efter, naar de blæser i Trompeten? — hvis det er den højtærede Socialministers Opfattelse, saa tror jeg egentlig nok, han har forregnet sig noget. Man havde en Gang her i Landet nogle adelige, der følte sig anderledes end vi andre vornede, men jeg vil gerne lade Ministeren vide, at selv om vi ikke er Socialdemokrater, har vi vornede ogsaa en Mening, og den vil vi forfægte, og vi vil bl. a. have

Lov til at spørge vor Minister om Oplysning paa de Omraader, hvor vi ikke ved Besked.

Socialministeren (Steincke): Jeg synes, de ærede Medlemmer af det konservative Folkeparti uden nogen som helst Grund skruer sig højere og højere op, for hver Gang de har Ordet. Det, der foreligger i denne Sag, er, at Socialministeren siger: Efter hvad der foreligger for mig for Tiden, er der en vis Grund til at formode, at der kan opnaas Enighed mellem flere Partier, som udgør et Flertal her paa Rigsdagen, om at faa gennemført Socialreformen. Hvis dette sker, er der ingen Grund til at afholde Hjelpekassevalg, saa meget mere som det ogsaa af de andre angivne Grunde er rimeligt at udsætte disse Valg. Det er Betragtningen, og den Betragtning finder jeg ingen som helst Grund til at uddybe yderligere ved Meddelelse om, hvad jeg mener, en Socialreform eventuelt vil komme til at indeholde. Hvis jeg vilde gøre det, vilde jeg desuden blive anholdt af den højtærede Formand, der allerede overfor andre ærede Medlemmer har gjort opmærksom paa, at det jo ikke er Socialreformen, der her er til Behandling. Ganske uanset, hvad Socialreformen kommer til at indeholde, maa jeg hævde, at hvis den overhovedet bliver vedtaget, er det rimeligt at vedtage dette Lovforslag, og hvis den viser sig ikke at blive vedtaget, maa vi tilbage til en Lovgivning paa dette Omraade inden Rigsdagens Hjemsendelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg maa naturligvis i høj Grad respektere den højtærede Socialministers Angst for at komme i Uoverensstemmelse med Formanden; men jeg synes, at denne Angst skulde have været saa dybtgaaende, at den højtærede Minister ikke havde givet Anledning til Spørgsmaal. For det er jo netop det, den højtærede Minister har gjort ved at sige, at den Socialreform, som han dog trods alt stiller i Udsigt, skønt den ikke ligger for her, vil blive bedre; det giver dog ganske naturligt Anledning til at spørge: Hvor meget vil Forbedringen koste? Det faar vi altsaa ikke at vide af den højtærede Socialminister. Jeg retter derefter Forespørgselen til Ordføreren for det ærede Venstreparti og henstiller til den ærede Ordfører at besvare dette Spørgsmaal.